

BIULETYN

468

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

1.04.2000 r.

Z REGIONU

Posiedzenie Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia

– 28 marca 2000 r.

28 marca br. na swoim pierwszym posiedzeniu zebrała się mazowiecka WRZ. Spotkanie odbyło się w siedzibie Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie. Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” reprezentował oddelegowany do prac w WRZ wiceprzewodniczący Zbigniew Dziubasik.

W trakcie posiedzenia członkowie WRZ otrzymali oficjalne akty powołania, przyjęto też regulamin działania WRZ. Następnie Piotr P. Chała, dyrektor WUP, omówił szczegółowo aktualną sytuację na rynku pracy w województwie mazowieckim. Potem odbyła się prezentacja oraz dyskusja merytoryczna (zakończona podjęciem uchwał) nad trzema dokumentami: „Kryteriami udzielania pożyczek z Funduszu Pracy na terenie woj. mazowieckiego”, „Kierunkami szkolenia bezrobotnych i innych uprawnionych osób w woj. mazowieckim na 2000 r.”, „Kryteriami wydawania decyzji w sprawach zatrudnienia cudzoziemców lub wykonywania przez nich innej pracy zarobkowej na terenie woj. mazowieckiego”.

WRZ otrzymała też informacje od marszałka województwa mazowieckiego nt. problemów związanych z realizacją przez samorząd woj. zadań wynikających z ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

XI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” ZM „Łucznik” S.A.

– 27 marca 2000.

XI WZD w „Łuczniku” miał bardzo burzliwy charakter przede wszystkim ze względu na bardzo trudną sytuację zakładu. W spotkaniu uczestniczyło 124 delegatów (na 157 uprawnionych do głosu) oraz zaproszeni goście. Ze strony ZR brali w nim udział senator Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący ZR, oraz Jan Skowroński, sekretarz ZR a zarazem przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej.

W WZD uczestniczyli też posłowie AWS: minister MON Romuald Szeremietiew, Stanisław Iwanicki, a także posłowie innych partii prawicowych – Jan Łopuszański i Dariusz Grabowski.

W spotkaniu brał też udział Duszpasterz Ludzi Pracy naszego regionu o. Hubert Czuma SJ oraz generał Tadeusz Wilecki (repr. Rady Nadzorczej ZM „Ł”).

Obrady rozpoczęły się od krótkiego wystąpienia o. Huberta Czumy. Po nim głos zabrał przewodniczący MK „S” Zbigniew Cebula. Przedstawił on delegatom obszernie sprawozdanie z działalności MK za ub. r.

Potem zabrał głos prezes ZM „Łucznik” Dariusz Szwagierek. Przekazał on zgromadzonym syntetyczne informacje nt. sytuacji zakładu. Zatrudniające 1155 pracowników ZM mają zadłużenie całkowite sięgające 130 mln zł, z tego w 1999 r. dług wzrósł o ok. 32 mln zł. Bardzo poważnym problemem są odsetki, które wzrastają miesięcznie o ok. 1 mln zł. Tak więc połowa start zakładu to koszty związane z

> odsetkami od głównego długu.

Zarówno D. Szwagierek jak i inni przemawiający zgodnie podkreślali, że „Łucznikowi” są potrzebne zamówienia na broń ze strony rządowej, tymczasem MON zamówi w 2000 r. zaledwie 492 szt. Broni, podczas gdy prywatni kontrahenci złożyli zamówienia na 3000 szt.

ZM przygotowały szereg nowych ofert asortymentowych w dziedzinie uzbrojenia (wg. D. Szwagierka (10-12 modeli) w tym nowy typ lekkiego karabinu maszynowego zgodnego ze standardami NATO i karabinka wiatrówkowego – oba typy przeszły już testy.

Prezes Szwagierek podkreślił starania Senatora Zdzisława Maszkiewicza zmierzające do ratowania „Łucznika”, a szczególnie to, że za jego sprawą doszło do dwukrotnego spotkania przedstawicieli ZM z premierem J. Buzkiem (w styczniu 1999 r. i 2000 r.). W trakcie ostatniego spotkania zdecydowano o powołaniu zespołu 5 wiceministrów w celu opracowania planu restrukturyzacji i ratowania zakładu.

Po prezesie Szwagierku głos zabierali kolejno prezesi 3 pozostałych spółek należących do ZM i przedstawiali informacje o sytuacji ww. firm.

Potem przyszła pora na wystąpienia gości. Senator Zdzisław Maszkiewicz nakreślił działania jakie podejmował, wraz kolegami z Akcji Wyborczej Solidarność (Jan Rejczak, Stanisław Iwanicki), w celu ratowania ZM. Mówił też o sukcesie jakim jest załatwienie sprawy świadczeń dla 62 pracowników „Łucznika”, którzy odeszli z pracy tuż przed wejściem w życie ustawy o restrukturyzacji przemysłu zbrojeniowego (*pisałiśmy o tym kilkakrotnie w „Biuletynie”*). Trwają obecnie rozmowy na ten temat pomiędzy przedstawicielami Min. Finansów i Min. Pracy i Polityki Społecznej.

Po senatorze Maszkiewiczu głos zabierali pozostali goście odnosząc się do sytuacji ekonomicznej zakładu, regionu, kraju oraz polityki rządu – w tym spraw obronności Polski.

XI WZD podjął też szereg uchwał, stanowisk i decyzji – wybrane prezentujemy poniżej. Wystosował też najserdeczniejsze życzenia zdrowia, wytrwałości i Łask Bożych dla papieża Jana Pawła II. Związkowcy

podjęli też decyzje o wyjeździe 4-5 kwietnia 100-osobowej delegacji ZM do Warszawy, gdzie będzie ona pikietować m.in. Min. Finansów, URM i pod siedzibą prezydenta RP.

Stanowisko nr 1

Delegaci XI Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” ZM „Łucznik” S.A. jako uczestnicy i spadkobiercy Radomskiego Protestu Robotniczego w Czerwcu 1976 Roku, a w poczuciu moralnego obowiązku zabrania głosu w sprawie ciężkiej sytuacji ekonomicznej wielu tysięcy pracowniczych rodzin, spowodowanej upadaniem zakładów pracy i kryzysem gospodarczym naszego regionu wzywają:

- Rząd RP do: udzielenia rekompensaty za utratę przez Radom statusu miasta wojewódzkiego w postaci środków finansowych oraz poprzez skierowanie przemysłowych inwestycji centralnych do Radomia, skierowania środków finansowych na restrukturyzację produktową i technologiczną J. S. S. P; skoncentrowania produkcji brom strzeleckiej w ZM „Łucznik” SA.
- Władze samorządowe województwa i miasta do: tworzenia wespół z lokalnym światem nauki, stowarzyszeniami i izbami gospodarczymi programów dotyczących znacznego zwiększenia liczby miejsc pracy, ściągania kapitału inwestycyjnego oraz poprawiania atrakcyjności gospodarczej regionu
- Parlamentarzystów Ziemi Radomskiej do: stworzenia ponad podziałami politycznymi parlamentarnego lobby pracującego na rzecz skutecznych działań również legislacyjnych zapobiegających ubożeniu społeczeństwa ziemi radomskiej.

Stanowisko nr 2

XI Walne Zebranie Delegatów stanowczo protestuje przeciwko decyzjom władz samorządowych, które uchwalając wysokie podwyżki czynszów mieszkań i stawek podatków itp. nie przystające do możliwości płatniczych znacznej części społeczeństwa Radomia, powodują jego dalsze zubożenie.

Stanowisko nr 3

Wyrażając powszechne odczucia społeczne, XI Walne Zebranie Delegatów ZM „Łucznik” S.A. stanow-

➤ czo domaga się przywrócenia w Polsce sprawiedliwych relacji między zarobkami większości ciężko pracujących za niską płacę Polaków, a rażąco wysokimi wynagrodzeniami funkcjonariuszy samorządowych organów władzy, członków władz spółek z udziałem skarbu państwa lub gmin oraz osób na kierowniczych stanowiskach w instytucjach finansowych z budżetu lub składek na ubezpieczenia społeczne

Stanowisko nr 4

XI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „S” ZM „Łucznik” S.A. stanowczo przeciwstawia się dalszemu podziałowi zakładu na spółki. W razie nie respektowania powyższego stanowiska, Związek podejmie działania statutowe do strajku włącznie.

UCHWAŁA NR 1

XI Walne Zebranie Delegatów zobowiązuje Międz Zakładową Komisję do przeciwstawienia się takiej restrukturyzacji ZM „Łucznik” S.A., która spowoduje degradację techniczną i produkcyjną firmy przez nadmierną redukcję zatrudnienia pracowników bezpośrednio produkcji, zaplecza technicznego i pracowników komórek rozwoju technicznego.

UCHWAŁA NR 3

XI Walne Zebranie Delegatów zobowiązuje Międz Zakładową Komisję do zorganizowania w br. szkolenia ogólnozwiązkowego dla nowowybranych działaczy szczebla wydziałowego i zakładowego przy współudziale Działu Szkoleń Zarządu Regionu NSZZ „S” Ziemia Radomska. Działaczom zaleca się udział w ww. szkoleniu.

UCHWAŁA nr 9

XI Walne Zebranie Delegatów zobowiązuje Międz Zakładową Komisję do podjęcia działań zmierzających do tego aby w Radach Nadzorczych spółek - córek wydzielonych na majątku Zakładów Metalowych „Łucznik” S.A. było gwarantowane miejsce dla przedstawiciela załogi.

UCHWAŁA nr 10

XI Walne Zebranie Delegatów zobowiązuje Międz Zakładową Komisję do wystąpienia z wnioskiem do Krajowego Zjazdu Delegatów i Walnego Zebrania Delegatów Regionu o przeprowadzenie zmian w paragra-

fie 9 ust. 7 Statutu, które zakazywać będą łączenia funkcji związkowych począwszy do szczebla zakładowego z funkcjami parlamentarzystów i kierowniczymi funkcjami w partiach politycznych

INTERWENCJE

(wybrane z prac Komisji Interwencji ZR)

Jan Kupiec

- 23 marca uczestniczył w rozprawie w Sadzie Pracy w Koźlenicach dt. sprawy z powództwa sekretarza KZ „S” przy Publicznej szkole Podstawowej w Bobrownikach, byłej pracownicy przedszkola w Głowaczowie. Na skutek oddalonego powództwa w I instancji (SP Koźlenice) J. Kupiec jako pełnomocnik wniósł apelację od ww. wyroku. Sąd Okręgowy w Radomiu (II instancja) uznał apelację za zasadną i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia sądowni I instancji (SP Koźlenice). 23 marca sąd I instancji rozpatrzył sprawę i na wniosek J. Kupca orzekł na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 2577 zł.
- 28 marca uczestniczył w rozprawie przez Sądem Rejonowym IV Wydział Pracy w radomiu przeciwko Prezydentowi Miasta radomia z powództwa inspektora w Wydziale Infrastruktury UM o uznanie wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy i płacy za bezskuteczne. J. Kupiec wniósł o zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w wysokości trzech miesięcznych pensji. Sąd odroczył sprawę do 1 czerwca 2000 r. celem przygotowania materiałów dowodowych.
- 30 marca uczestniczył w rozprawie przez SR IV WP w Radomiu z powództwa 2 inspektorów w UM przeciwko Prezydentowi Miasta Radomia o uznanie wypowiedzenia umów za bezskuteczne. Na pierwszej rozprawie zmodyfikował pozew na życzenie ww. osób tak, by sąd zasądził na ich rzecz odszkodowanie w wysokości 3 miesięcznych pensji (dla każdego z ww inspektorów). Sąd odroczył sprawę bezterminowo dając stronom 7 dni czasu na zawarcie ugody pozasądowej.

Informacja w sprawie porozumienia dot. podziału niemieckiego funduszu dla ofiar III Rzeszy

W drugiej połowie 1998 roku poszkodowani przez III Rzeszę w Polsce i zrzeszające ich stowarzyszenia, wspierane przez rząd, rozpoczęły zabieg o uzyskanie od strony niemieckiej świadczeń za pracę niewolniczą i przymusową. Dzięki wielomiesięcznym staraniom członków rządu, w maju 1999 roku w Waszyngtonie, rozpoczęła się pierwsza runda negocjacji w tej sprawie.

Podczas ostatniej sesji plenarnej w Berlinie w dniu 23.03.2000 r. oficjalnie został ogłoszony podział kwoty, jaką Republika Federalna Niemiec przeznaczy na wypłaty dla ofiar III Rzeszy. Zgodnie z nim na świadczenia za pracę przymusową i niewolniczą przeznaczonych zostanie 8,25 mld DM. Z tej sumy na bezpośrednie wypłaty dla poszkodowanych Fundacja „Polsko-Niemieckie Pojednanie” otrzyma 1,812 mld DM. Byli pracownicy przymusowi i niewolniczy w Polsce mogą liczyć na dodatkowe wypłaty z:

- Funduszu „Inne Krzywdy” (50 mln DM);
- Funduszu banków szwajcarskich (100 mln DM);
- funduszy, które pozostaną po dokonaniu wypłat dla ofiar w kategorii „Reszta świata/rezerwa”.

W związku z tym na bezpośrednie wypłaty dla ofiar w Polsce przeznaczonych będzie w sumie prawie 1,9 mld DM.

Porozumienie z dnia 23.03.2000 r.

Polska	- 1,812 mld DM
Zydowska Konferencja Roszczeniowa (JCC)-	1,812 mld DM
Ukraina	- 1,724 mld DM
Rosja	- 835 mln DM
Białoruś	- 694 mln DM
Czechy	- 423 mln DM

Reszta świata/rezerwa (przeznaczona m.in. na Polonię)

Fundusz „Inne Krzywdy” - 50 mln DM
 Fundusz banków szwajcarskich (zostanie podzielony na państwa EŚW i JCC) - 100 mln DM

Łączna kwota na wypłaty dla ofiar pracy przymusowej - 8,250 mld DM

Fundusze majątkowo-ubezpieczeniowe -1,050 mld DM
 Fundusz „Przyszłość” - 700 mln DM
 Koszty administracyjne - 200 mln DM

Łączna kwota na inne cele - 1,950 mld DM

10,200 mld DM

Uwaga

Podane kwoty przypadające na Polskę, Białoruś, Cze-

chy, Rosję i Ukrainę uwzględniają 50 mln DM z odsetek. Pozycja „Fundusze majątkowo-ubezpieczeniowe” zawiera dodatkowe 50 mln DM z odsetek.

Wspomniana kwota pozwoli na dokonanie wypłaty świadczeń osobom, które wykonywały pracę niewolniczą w obozach koncentracyjnych i gettach, byłym pracownikom deportowanym do pracy w niemieckim przemyśle, w sektorze publicznym i w sektorze rolnym.

Fundusze dla Polonii zostały uwzględnione w kategorii „Reszta świata/rezerwa”. Nie jest jeszcze jasne, czy operatorem wypłat dla Polonii będzie Fundacja „Polsko-Niemieckie Pojednanie”, czy jedna z organizacji międzynarodowych (np. Czerwony Krzyż).

Przez pierwsze 10 lat ze środków Funduszu „Przyszłość” będą przede wszystkim finansowane projekty społeczne dla ofiar i ich spadkobierców także w Polsce. Ze środków Funduszu „Przyszłość” ma być wspierana działalność szpitali. Wypłaty dla Polaków przewidziane są również z funduszy majątkowych i ubezpieczeniowych (np. dla posiadaczy przedwojennych polis ubezpieczeniowych).

Już w najbliższych dniach Niemcy deputowani rozpoczną prace nad skierowanym do parlamentu projektem ustawy o wypłatach dla ofiar nazizmu. Ustawa ma odzwierciedlać wyniki negocjacji. Przewiduje ona wypłaty w wysokości do 15,000 DM dla pracowników niewolniczych (więźniów obozów koncentracyjnych i gett) i do 5,000 DM dla robotników przymusowych deportowanych do III Rzeszy i anektowanych terytoriów (z wyjątkiem Austrii). Dokładny poziom wypłat w Polsce zostanie ustalony przez Fundację „Polsko-Niemieckie Pojednanie”. Wypłaty dla b. pracowników przymusowych w przemyśle będą wyższe od wypłat dla b. pracowników rolnych. Osoby, które już zostały zarejestrowane w Fundacji, najprawdopodobniej nie będą musiały składać dodatkowych wniosków o wypłaty.

W przypadku ofiar, które zmarły po dniu 16.02.1999 r. (data podpisania Wspólnej Deklaracji przez Kanclerza RFN Gerharda Schrödera i niemieckich przedsiębiorców), wypłaty zostaną przekazane spadkobiercom (projekt niemieckiej ustawy wymienia małżonków i dzieci).

Zgodnie z zapewnieniami strony niemieckiej, proces legislacyjny powinien zakończyć się pod koniec lipca br. Jeśli utrzymany zostanie ten terminarz pierwsze wypłaty będą mogły trafić do ofiar z końcem tego roku.

Projekt niemieckiej ustawy wymaga pewnych modyfikacji (np. zwiększenia pierwszej raty wypłat do ponad 50%). Niemcy parlamentarzyści mają go w najbliższym czasie omówić z posłami RP w Warszawie. W ostatniej fazie negocjacji ważne będą polsko-niemieckie kontakty międzyparlamentarne.

Rząd zamierza zintensyfikować rozmowy nt. wypłat za pracę przymusową ze stroną austriacką. Na początku marca br. w Wiedniu polska delegacja jako pierwsza odbyła serię spotkań w tej sprawie. Strona austriacka uważa, że mogłaby uruchomić wypłaty dla ofiar jeszcze w tym roku.

Z PRAC KK

Stanowisko KK nr 3/2000

ws. sytuacji pracowniczej

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" po analizie sytuacji w kraju stwierdza, że najpoważniejszym problemem w roku 2000 w Polsce jest pogarszająca się sytuacja na rynku pracy. W wyniku restrukturyzacji przedsiębiorstw i reform w sektorze publicznym w sposób niedopuszczalny wzrasta liczba osób bezrobotnych, które nie znajdują wystarczającej ilości ofert pracy. Bez zdecydowanych działań rządu i samorządów terytorialnych trudności na rynku pracy będą się pogłębiały.

Komisja Krajowa negatywnie ocenia brak realnego programu tworzenia miejsc pracy - zarówno ze strony rządu, jak i samorządów terytorialnych. Należy w większym stopniu wspierać rozwój przedsiębiorczości i inwestycji w tych działach gospodarki narodowej, w których tworzone są miejsca pracy. W szczególności dotyczy to inwestycji infrastrukturalnych, budownictwa mieszkaniowego przeżywanego nadal stagnację oraz wsi i otoczenia rolnictwa. [...]

Równocześnie uważamy za niezbędne zwiększenie funduszy na tworzenie miejsc pracy poprzez korektę składki na Fundusz Pracy i pozyskiwanie środków finansowych z innych źródeł, np. przez odpowiednie zagospodarowanie środków Agencji Rozwoju Przemysłu lub oszczędności z tytułu obsługi długu zagranicznego.

Reformy w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, zdrowia i edukacji stwarzają szansę na zbudowanie trwałych fundamentów rozwoju społecznego w przyszłości. Aktualnie wywołują jednak poważne napięcia, którym należy szybko i energicznie przeciwdziałać. Konieczne jest szczególnie doprowadzenie do uchwalenia ustawy regulującej uprawnienia do obniżonego wieku emerytalnego w kształcie, który będzie miał możliwie najszerszą akceptację grup pracowniczych, których to dotyczy. Obok programów wspierających tworzenie miejsc pracy domagamy się zagwarantowania przez państwo realizacji programów osłonowych dla pracowników restrukturyzowanych branż. W celu powstrzymania redukcji miejsc pracy i patologii gospodarczych domagamy się od Rządu oraz Klubu Parlamentarnego AWS niezwłocznego dokonania analizy funkcjonowania programu NFI ze szczególnym uwzględnieniem opinii i postulatów przedstawicie! i NSZZ "Solidarność" ze spółek parterowych.

Niestety, mimo poprawy sytuacji ekonomicznej Polski wiele istotnych postulatów nie zostało zrealizowanych. Pogłębia się rozwarstwienie społeczne, zubożenie rodzin pracowniczych i rolniczych. Wywołuje to uzasadnione niezadowolenie społeczne

[...]

Komisja Krajowa uznaje za niezbędne zrealizowanie przed dwudziestą rocznicą Porozumień Sierpniowych następujących deklaracji :

1. wprowadzenia wszystkich wolnych sobót, a następnie 40-godzinnego tygodnia pracy,
2. upowszechnienie własności poprzez uwłaszczenie (szczególnie pilnie należy zakończyć prace legislacyjne, które uniemożliwią wyprzedaż mieszkań zakładowych wraz z lokatorami),
3. wzmocnienie dialogu społecznego poprzez uchwalenie ustawy o Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych i rozwijanie dialogu sektorowego,
4. ustalenie kryteriów reprezentatywności partnerów społecznych na wszystkich szczeblach.

Szczególnie pilne jest zbudowanie struktur dialogu społecznego na poziomie wojewódzkim dla przeciwdziałania powstającym konfliktom pracowniczym, zwłaszcza wiązanym z restrukturyzacją i prywatyzacją sektora ochrony zdrowia. Do istotnych, i nierozwiązanych właściwie problemów wywołujących w dalszym ciągu napięcia społeczne należą: minimum socjalne, minimalna płaca, zasiłki dla bezrobotnych, zasiłki z pomocy społecznej oraz zasiłki i świadczenia przedemerytalne.

Wobec coraz częstszego łamania przez pracodawców praw pracowniczych i związkowych Komisja Krajowa uważa za konieczne bardziej precyzyjne określenie zasad funkcjonowania organizacji związkowych, a w szczególności:

- lepszą ochronę bezpieczeństwa pracy pracowników, m.in. przez dokończenie prac nad nowelizacją ustawy o Społecznej Inspekcji Pracy,
- wprowadzenie zasady potrącania składek związkowych przez pracodawców,
- uregulowanie zasad funkcjonowania międzyzakładowych organizacji związkowych.

Ponadto Komisja Krajowa oczekuje od władz państwa pilnego wyrównania krzywd wyrządzonych przez wprowadzenie stanu wojennego poprzez:

- zrekompensowanie strat poniesionych przez osoby represjonowane,
- zwrot majątku zagarniętego organizacjom społecznym w stanie wojennym.

Komisja Krajowa, analizując program wybor-

czy AWS i program rządu w drugiej połowie kadencji parlamentu i rządu, przedstawia powyższą listę problemów, których rozwiązanie traktuje jako wypełnienie w stopniu minimalnym zobowiązań wyborczych. Brak realizacji powyższych wniosków spowoduje, że Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" broniąc podstawowych postulatów Związku przeprowadzi akcje statutowe w obronie praw pracowniczych.

**Stanowisko Prezydium KK nr 35/2000
ws. realizacji dokumentów XI KZD dotyczących
integracji Akcji Wyborczej Solidarność oraz wyborów
prezydenckich w 2000 r.**

XI KZD NSZZ "Solidarność" skierował do partii i środowisk tworzących AWS dwa wezwania:

- o zrobienie kolejnego kroku ku ich zjednoczeniu poprzez stworzenie jednolitej partii lub co najmniej konfederacji
- o wyłonienie jednego kandydata do wyborów prezydenckich.

Dzisiaj przywódcy niektórych ugrupowań twierdzą, że zachowanie własnej tożsamości przez te ugrupowania jest ważniejsze od budowania jedności prawicy. Jest to najlepsza recepta na utratę tożsamości i odejście w polityczny niebyt przy okazji najbliższych wyborów.

Pomysły na protezy decyzyjne w celu wyłonienia kandydata do wyborów prezydenckich, oceniamy jako karkołomne oraz podważające kompetencje statutowych władz i kartę AWS.

Mając na uwadze uchwały KZD oraz doświadczenia z wyborów w 1993 roku wzywamy liderów partyjnych AWS do zaprzestania gorszących opinię publiczną sporów uprawianych w imię partykularnych interesów własnych ugrupowań.

Naszym zdaniem, przedmiotem szerokiego referendum w środowiskach pracowniczych powinna być kwestia zjednoczenia prawicy, a nie sprawy personalne.

Jubileusz "Solidarności"

W związku z pismem Prezesa NBP z dn. 22 marca br. uprzejmie informuję, że zostaną wyemitowane monety okolicznościowe z okazji XX rocznicy wydarzeń Sierpnia '80 oraz powstania NSZZ "Solidarność". Emitowane monety posiadać będą następujące nominały:

- ze stopu – 2 zł
- srebrne – 10 zł
- złote - 200 zł

Cena monety niekruszcowej jest zgodna z jej wartością nominalną. Ceny monet srebrnej i złotej [...] wynosić będą odpowiednio 40 i 1000 zł.

Dystrybucja tych monet odbywać się będzie za pośrednictwem oddziałów okręgowych NBP na terenie kraju. W celu ustalenia wielkości emisji, zwracam się o przesłanie do 15 kwietnia 2000 r. informacji dotyczącej ilości monet, które zostaną przez was zakupione. Informacje proszę kierować na faks Działu Regionalnego; (058)301-99-16.

*Wiceprzewodniczący KK
Jerzy Langer*

**WIELKOPOSTNE
REKOLEKCJE
dla
LUDZI PRACY**

**PROWADZI
BISKUP RADOŃSKI**

JAN CHRAPEK

- ♥ chce dzielić się Ewangelią, jak chlebem
- ♥ chce przekazać nadzieję, która zawiesić nie może (Rz.5,5)
- ♥ zaprasza na spotkanie z Bogiem

16-19 KWIETNIA 2000

codziennie: Msza Święta i Konferencja godz. 18.30

**początek: Niedziela Palmowa
Kościoł
Świętej Trójcy
w Radomiu**

REKOLEKCJE LUDZI PRACY

O. Hubert Czuma SJ, Duszpasterz Ludzi Pracy Regionu Ziemia Radomska

Wielkopostne Rozważania cz. 1 - Kuszenie do ... „wielkości”

Nie ma człowieka na ziemi, który by nie chciał być wielkim. W takim czy innym wymiarze wielkości. Już dziecko chce

być takim jak tata, czy mama. Gdy rodzice dostarczają dobrych wzorców, dziecko rozwija się normalnie, ku wielkości. Jeśli zobaczy złe zachowania swych, przecieź najdroższych istot, którym dziecka bezwiednie stawia najwyższe wymagania moralne - markotnieje. Bo jakoś – zło, pijaństwa taty, czy wulgaryzmy mamy nie sprawiają radości małym ludziom. Ale, gdy zły wpływ nie ustaje, dziecko powoli godzi się z takim „życiem”. I naśladuje. A czasem prześciga matkę, czy ojca. Ot, taki odwet bierze za niesprawiedliwość...

Zły duch nawet Jezusa usiłował skusić do złego. Cztery ciężkie pokusy. Myślę, że mało kto z nas by się im nie poddał...

1. „Zmień kamień w chleb”
2. „spłyn z obłoków do rzesz ludzi oczekujących mesjasza”
3. „Dam ci wszystkie królestwa świata, tylko zrób maleńki... ukłonik. Nikt nie zobaczy, zaręczam”
4. „Po co Ci ta męka i śmierć? Wytlumacz swemu OJCU, że to i tak nic nie da...”

Jezus wiedział, że to pokusy to bajki, złudzenia. Nie miał żadnych problemów, by powiedzieć: „Idź precz szatanie! Samemu BOGU służyc będziesz!”

A my?

a) Tak chcielibyśmy dla wszystkich tego chleba. Gdybyż tek można było rozmnażać, czy przemieniać kamienie w chleb... Nie. Jezus nie chce chleba od diabła. Kazał nam modlić się: „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”. Tylko chleba. Da nam wszystko, gdy: „Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam dodane” (Łk 12,31). Czy to możliwe?- pytamy. Aż Królestwo? Tak. Bowiem Królestwem jest ON sam. BÓG Jezus Chrystus. Gdy będziemy GO mieli - popatrzymy wokół na wszystkie sprawy zupełnie inaczej. Inny system wartościowania. Może być „chłodno i głodno”, ale nie

stracimy tego co jest zawsze najważniejsze, co pozwoli nam na przetrwanie ciężkich czasów. Jakichkolwiek.

b) Jak sądzimy, pycha rzadko gości w sercu ciężko pracującego człowieka. Często chyba tak się dzieje. Pokora, przeciwieństwo pychy jest poczuciem rzeczywistości wobec nas samych, wobec innych bliźnich. I gasi zazdrość, która budzi się w sercu, gdy ktoś jest lepiej sytuowany, niż ja.

c/ „Wszystkich królestw świata” ani szatan, ani nikt inny nam nie zaproponuje. Ale może zaproponować... łapóweczkę. Nawet nie tak wysoką. I nie od razu trzeba się „zaprzedać diabłu..” Tak on sam przekonuje.

Polska jest okropnie skorumpowana. Nic dziwnego. Przez pięćdziesiąt lat komunizm wszystkich uczył, że nie ma BOGA, że żadne tam jakieś zasady religijne nie obowiązują. Liczą się tylko dyrektywy partyjne. Przecież wszystko kiedyś zależało od sekretarza i to - pierwszego. A ilu z nich nie lubiło łapóweczek?

I my dzisiaj jesteśmy jeszcze na drodze wychodzenia z tych koszmarów. Jeszcze dajemy się nabrać...

d/ I wreszcie ta ostatnia pokusa, z Ogrodu Oliwnego. Jezus zalał się krwawym potem, gdy uświadomił sobie, że Ojciec prosi Go o Mękę i śmierć na krzyżu: „Ojczy, jeśli możliwe....”

Jeszcze nam OJCIEC nie zaproponował śmierci na krzyżu. A już przy jakichś drobnych niedogodnościach i wyrzeczeniach narzekamy na BOGA, że za wiele wymaga. Niektórzy mówią: „Chyba BOGA nie ma, skoro takie rzeczy się dzieją...”

Takie oto diabelskie współczesne kuszenia do „wielkości”... Z prawdziwą Wielkością Jezusa Chrystusa nie ma to nic wspólnego. Dlatego w czasie Wielkiego Postu przyglądamy się Panu Jezusowi. Po to, by GO naśladować. Ale nie zrobimy tego bez modlitwy. Wynajdujemy czas w czasie Łaski na modlitwę. Może samotnie? Może z żoną, czy mężem? Może z dziećmi?

Modlitwa zaprowadzi nas do Jezusa, o ile będziemy GO w modlitwie szukać. I prosić : „Przyjdź Królestwo Twoje”...

KASA CHORA, KASA DROGA czyli o zwykłym pasożytnictwie

Najzacieklejszym celem ataków mediów związanych z PSL i SLD jest w ostatnim czasie reforma służby zdrowia i ubezpieczeń zdrowotnych. Ciągłe podnoszony jest problem zbyt małych nakładów na ochronę zdrowia obywateli RP. Tymczasem nikt z „obrońców ludu” spod zielonych i czerwonych sztandarów nie zajaknie się ani słowem, że ogromne sumy są po prostu „przeżerane” przez kasy Chorych i ich Rady. Są one podporządkowane samorządom wojewódzkim. Na Mazowszu, a więc i w Radomskim, rządzi w nich wesola ferajna PSL-SLD.

Mazowiecka Kasa Chorych podlega Radzie, liczącej 21 osób wybranej przez sejmik mazowiecki pod koniec sierpnia 1999 r.. Rada ma czteroletnią kadencję, uchwała statut kasy chorych, regulamin jej zarządu, powołuje i odwołuje dyrektora kasy, ustala plan finansowy, podejmuje uchwały dotyczące majątku kasy.

O układach w Radzie zdecydowały układy polityczne. Rządząca w sejmiku mazowieckim koalicja SLD-Przymierze Społeczne, a więc de facto SLD-PSL, ustaliła, że będzie mieć w radzie po 8 przedstawicieli, a opozycja czyli AWS - tylko 5. Wiadomo było więc od razu kto będzie decydować!

„Czerwono-zieloni” deklarowali wprawdzie, że będą bronić interesów ubezpieczonych, ogranicza nadmierne wydatki na biurokrację i skontrolują przetargi, ale od razu dali „czadu”.

Siedziba za 22 miliony

MKCh od początku miała kłopoty ze znalezieniem w Warszawie odpowiedniego lokum. Działała więc w kilku punktach miasta. Skomasowanie jej urzędników w jednym punkcie było logiczne. Ku zdziwieniu wszystkich Rada Kasy nie wyraziła zgody na zakup taniego budynku na obrzeżach Warszawy. Podobno, jak twierdził szef rady – niejaki Adam Struzik (PSL), byłoby to wbrew przepisom.

Okazuje się jednak, że nie o przepisy, bo takich nie ma nigdzie zapisanych, radzie chodziło. Nasi „dobroczyńcy” dokonali sprytnego manewru finansowego – przesuując pieniądze na zakup budynku z budżetu na 1999 r. – i transakcji postanowili dokonać teraz. I to nie bylejakiej. Postanowiono bowiem kupić trzy pietra w ekskluzywnym 13-piętrowym wieżowcu w samym centrum Warszawy. 200 pracowników Kasy zajmie przeszło 7 tysięcy metrów kwadratowych w

pomieszczeniach z klimatyzacją i aluminiowymi oknami. **Szokuje tylko cena – 1300 dolarów USA za metr. W sumie daje to kwotę ok. 22 milionów złotych!** Negocjacje trwają i jak dobrze pójdzie to MKCh do luksusowych apartamentów wprowadzi się za kilka miesięcy.

Jak dobrze sobie radzić

To bynajmniej nie koniec radosnej twórczości Rady Mazowieckiej Regionalnej Kasy Chorych. Adam Struzik i jego koledzy radni nie siedzą na swych stołeczkach za darmo. Oni postanowili kontynuować dobre tradycje „czerwonej burżuazji” lub jak kto woli „czerwonych pijawek” z epoki Gierka. Ustalili więc, że ich diety będą wynosić 45 proc. przeciętnego wynagrodzenia, przewodniczący komisji skarg i wniosków otrzyma 55 proc., a trzyosobowe prezydium 65 proc. średniej pensji. Radny za posiedzenie dostaje więc 875,7 zł (wszystkie sumy brutto), szef komisji skarg 1070 zł, a przewodniczący rady, jego zastępca i sekretarz po 1265 zł. Pieniądze na diety, podróz i noclegi są odpisywane z budżetu Kasy Chorych.

Ustawa przewiduje, że rada kasy „odbywa posiedzenie nie rzadziej niż raz na dwa miesiące”. Od września do stycznia jej członkowie spotkali się 11 razy. **Każdy radny zarobił więc 9,6 tys. zł, przewodniczący komisji 11,7 tys., a członkowie prezydium po blisko 14 tys. W sumie radni otrzymali więc 217 tys. 270 zł., nie licząc zwrotów za dojazdy i noclegi !**

Ile zarabia kierownictwo kasy? Całkiem dobrze! **Pensja dyrektora wynosi 13,2 tys. zł. O co ten krzyk?**

I to wszystko dzieje się w sytuacji, gdy ta sama Rada i szefostwo Mazowieckiej Kasy Chorych chce likwidować przychodnie i szpitale. Dlaczego? A bo są nierentowne! Bo kosztują zbyt wiele.

Czy na pewno? Ostatnio było spore zamieszanie wokół próby likwidacji szpitala w Pionkach. Bo nierentowny i zbyt drogi, bo ma za mało pacjentów. Tymczasem jego miesięczne utrzymanie wynosi tylko **700 tys. zł.** Za te pieniądze leczonych jest około 250-300 osób, utrzymywane są poradnie i przychodnie, które mają pod opieką 19 tys. okolicznych mieszkańców, swoje pensje dostaje personel. Co więcej za sumę, która zapłacili sobie za posiedzenia panowie „dobroczyńcy” z SLD-PSL można kupić wiele, np. za 200-250 tys. zł można kupić laparoskop lub dwa wysokiej klasy zestawy sprzętu do badań kardiologicznych.

Zadziwia beczelność radnych Mazowieckiej Kasy Chorych. Bo musimy pamiętać, że pieniądze, które sobie hojnie wypłacają są nasze – obywatelskie. Nie może być tak, że likwiduje się szpitale czy przychodnie jako nierentowne, a kupuje kosztowną siedzibę, raczej pałac, dla instytucji takiej Kasa Chorych – bo ona nie pracuje na swe utrzymanie,

ona tylko zarządza złotówkami przeznaczonymi na nasze potrzeby. Naszym pieniądzem. Ciężko zarobionym groszem.

Nie dajmy więc się nabierać na demagogiczne „kawałki” SLD-PSL. Oni nas nie bronią, oni nas usiłują wydoić. I to na nasze własne życzenie. Bo ktoś ich przecież w demokratyczny sposób w wyborach samorządowych wybrał. W Radomiu też.

Więc nie biadolmy potem, że nie ma pieniędzy na nasze leczenie, albo iż podwyższają nam czynsze komunalne.

PS. Pan Koronkiewicz, dyrektor Mazowieckiej Kasy Chorych, na spotkaniu w radomiu, z dyrektorami szpitali z naszego regionu ponoć otwarcie przyznał, iż na reformie systemu ochrony zdrowia w Polsce skorzystały tylko dwie kategorie ludzi – pracownicy kas Chorych i aptekarze. Szczęka opada na taką dawkę cynizmu!

Dobrze więc, że parlament wprowadził ustawę o zw. kominach płacowych, bo im się trochę pogorszy.

OKRUCHY WSPOMNIENI (4)

Maria Bartuła

Krzyże i historia

Uważaliśmy, że w szkole winien zawisnąć Znak Męki Pańskiej -krzyż, no i naturalnie wraz z Zosią K. powiesiliśmy krzyż na holu - a było to na dzień przed głównymi uroczystościami nadania szkole imienia. Krzyż ujrzała jedna z towarzyszek, z krzykiem zawołała dyrektorkę J., no i naturalnie dyrektor K. zdjął krzyż, a dyrektorka J. zrobiła nam odprawę w sali nr 38. Ostentacyjnie, patrząc z nienawiścią na mnie, stwierdziła, że powieszenie krzyża to był czyn godzący w nauczycieli, czyn „godny najwyższego potępienia”. Nie było ani Piotra, ani Staszka, więc nikt nie zabrał głosu. Natomiast kol. K. doznała wyrzutów sumienia i z rozpaczą pytała Zosi, czy Bóg jej wybaczy takie zachowanie. Usłyszała - to już jest sprawa między tobą a Bogiem!!!

*

W związku z uroczystością na zewnętrznej ścianie szkoły, od frontu, została bardzo uroczystie wmu-

rowana marmurowa tablica poświęcona Hubalowi. Poszczególne daty mówiły o drodze życiowej Majora .czyli o walkach o niepodległość, w których brał udział. Major Dobrzyński brał udział w wojnie z bolszewikami w 1920 roku i ta data również została umieszczona na tablicy. Pewnego dnia szkołę odwiedził tow. związany z harcerstwem i rzut oka, i grymas na twarzy wystarczył dyrektorowi K. Uczniowie dali mi znać, że tablica zniknęła ze ściany! Nie wierzyłam, że polskiego nauczyciela stać na coś podobnego. Szanowny tow. dyrektor tłumaczył, że złodzieje mogli skraść tablicę, a ponieważ obluźowały się przyczepy, więc zdjęto do ją naprawy. Młodzież nie uwierzyła towarzyszom. Po pewnym czasie tablica pojawiła się, ale w miejscu daty 1920 roku widniały ślady wydrapywania. a ponadto umieszczono tam datę 1918 r. Czyli prawda historyczna była dla towarzyszy nie do przelknięcia. Gablota, która znajdowała się na holu tuż przy mojej sali nr 38 oraz gabloty Staszka i Piotra budziły ogromny niepokój, bo przecież każda rocznica związana z walką o niepodległość, każda data odwołująca się do patriotycznych wydarzeń znajdowała w tych gablotach odbicie. Te gabloty szczególnie interesowały esbeków, no i naturalnie szanowną dyrekcję.

*

W tym też czasie do szkoły przybyła komisja weryfikacyjna, która przeprowadzała rozmowy z nauczycielami, oczywiście nie ze wszystkimi. Na pierwszy ogień poszła nasza trojka, lojalni nie budzili zastrzeżeń. Postaraliśmy się, żeby ta sprawa nabrała rozgłosu, chcieliśmy przede wszystkim, aby dołało to do Prymasa. Wkrótce Urban wystąpił w telewizji i oświadczył, że takowe komisje nigdy nic miały miejsca. Nie pamiętam kiedy dokładnie to było, ale w następnym programie wyjaśnił, że jeżeli coś takiego było, to w nielicznych szkołach. Muszę podkreślić, że w tych bardzo trudnych dla nas chwilach znajdowaliśmy zawsze oparcie w klasztorze Ojców Jezuitów. Ojciec Hubert Czuma był naszym opiekunem duchowym, stamtąd wychodziliśmy silniejsi, z głęboką wiarą w lepszą przyszłość. O wycofaniu się z tej drogi nawet nie było mowy. W miesiącu lipcu -1 i 2 - jechaliśmy do Częstochowy i tam przez dwa dni nabieraliśmy siły do dalszej walki .Moc cudownego Obrazu Matki Bożej była ogromna. Tam poznawało się ludzi, tam słuchało się homilii, które na całe życie zapadły w pamięć.

KOMUNIKATY/OGŁOSZENIA

SZKOLENIA

Dział Szkoleń ZR prowadzi zapisy na następujące szkolenia:

1. Szkolenie ogólnozwiązkowe (SOD – szkolenie dla działaczy nowopowstałych KZ) – 3-dniowe, koszt 130 zł.
2. "Układy zbiorowe pracy", w tym: sporządzanie układu zbiorowego, negocjowanie układów zbiorowych, 5-dniowe, koszt 200 zł.
3. Szkolenie ekonomiczne, 5-dniowe - koszt 250 zł.
4. Szkolenie nt. "Komisje BHP", 3-dniowe, koszt 130 zł.

Wszystkie ww. szkolenia odbywać się będą w Zakopanem.

Zapisy i wpłaty przyjmowane są w siedzibie Zarządu Regionu, przy ul. Traugutta 52 w Radomiu, tel. 362-51-61.

Zapraszamy do udziału!

*Przewodniczący Sekcji Szkoleń ZR
Andrzej Gut*

*

Kustosz Sanktuarium ks. Eugeniusz Makulski i Przewodniczący KK NSZZ "Solidarność" zapraszają w Roku Jubileuszowym członków NSZZ "Solidarność" na II Pielgrzymkę NSZZ "Solidarność" do Matki Bożej Bolesnej do Lichenia.

Program uroczystości:**20 maja**

18.00 – Msza św.

19.30 – Droga Krzyżowa

21 maja

9.30 – koncert orkiestry i chóru

11.00 – uroczysta msza św.

APEL**SZANOWNI PAŃSTWO**

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty w Chełmie zwraca się z apelem o pomoc dla naszej koleżanki Teresy Sawickiej, nauczycielki w Szkole Podstawowej Nr 5.

Od listopada 1999r Pani Teresa przebywa na leczeniu w Klinice Hematologii w Lublinie. Ostatnio została zakwalifikowana do zabiegu przeszczepu szpiku kostnego, który jest jej jedyną

szansą na życie. Czas jest najważniejszy w tej walce. Istnieje możliwość przeprowadzenia zabiegu w kwietniu br. Dlatego zwracamy się do wszystkich ludzi wrażliwych, otwartych na potrzeby drugiego człowieka i ofiarnych o dokonywanie wpłat w możliwie szybkim terminie. W załączeniu przesyłamy pismo z nr konta.

Dziękujemy tym, którzy zechcą pomóc kol. Teresie, wieloletniemu członkowi naszego Związku, matce dwojga dzieci, kochanej i szanowanej nauczycielce.

Szanowni Państwo,

Stowarzyszenie Pomocy Chorym na Białaczkę działające przy Klinice Hematologii AM w Lublinie zwraca się z uprzejmą prośbą o wsparcie finansowe naszej działalności, polegającej na zapewnianiu naszym chorym nowoczesnego leczenia białaczek i innych chorób nowotworowych układu krwiotwórczego przez zakup niedostępnych, z powodu małego budżetu Kliniki, leków zwiększających skuteczność terapii.

Od listopada 1999r. w Klinice Hematologii jest leczona czterdziestoletnia kobieta P. Teresa Sawicka, która została zakwalifikowana do zabiegu autotransplantacji szpiku. Jest to metoda leczenia pozwalająca uzyskać u wielu chorych znacznie lepsze wyniki niż tradycyjna chemioterapia. Koszt zabiegu szacujemy na kwotę ok. 60000zł.

Skromny budżet Kliniki w warunkach reformującej się Służby Zdrowia nie zapewni chorej tak kosztownego leczenia.

Liczymy na przychyłność Państwa w udzieleniu pomocy naszej Chorej. Wpłaty prosimy kierować na powyższe konto z dopiskiem „Teresa Sawicka”

Skarbnik Stowarzyszenia

Dr n med. Dariusz Jawniak

Stowarzyszenie Pomocy Chorym Na Białaczkę

Konto: PEKAO S.A. III O/Lublin nr 10701281-91040-2221-01001

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

26 - 600 Radom

ul. Traugutta 52

tel. 36 25161, fax 36 238 04

Redakcja: Paweł PODLIPNIAK

tel. 360 - 03 - 38

Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny

**Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
PKO BP I O/Radom 10204317- 4079 - 270 - 1 - 111**